

Udskriftsdato: mandag den 22. juni 2026

AFG nr 9436 af 23/06/2009 (Gældende)

Personalegoder – betaling af private udgifter

Ministerium: Skatte- og Vækstministeriet

Journalnummer: Skattemin.,
SKAT, j.nr. 09-075320

Personalegoder – betaling af private udgifter

Spørgsmål

Svar

1. Vil de af medarbejdere, der tilmelder sig en klub, der har til formål at spare strøm, være skattepligtige af den af arbejdsgiveren betalte prisforskel mellem sort og grøn strøm?

Ja, se sagsfremstilling og begrundelse.

Beskrivelse af de faktiske forhold

Arbejdsgiver indgik i 2004 et partnerskab med et energiselskab, hvorefter arbejdsgiveren forpligtede sig til at aftage energivenlig og CO2 neutral strøm fra energiselskabet.

Formålet med partnerskaber er, at arbejdsgiver og energiselskabet har valgt at tage et ansvar for klimaet, og arbejdsgiveren har som følge heraf valgt at gøre sin produktion så miljøvenlig og CO2 neutral som muligt.

Energiselskabet opførte som følge heraf en vindmøllepark, hvor arbejdsgiveren modtager sin strøm fra. Som følge af partnerskabet har arbejdsgiveren således brugsret til en bestemt mængde grøn strøm fra energiselskabet.

Miljøvenlig strøm kaldes i den forbindelse for grøn strøm, mens almindelig strøm fra kraftværker og kulafbrænding mv. kaldes for sort strøm.

Målet var at reducere CO2 udledningen i perioden 2004 - 2014 med 10 %. Men allerede i 2008 viste det sig, at målet var nået, og arbejdsgiver er således i dag en CO2 neutral virksomhed.

Som følge heraf udnytter arbejdsgiver ikke den mængde grøn strøm, som selskabet har brugsret til, og da arbejdsgiver fortsat ønsker at tage et ansvar for den globale opvarmning, har selskabet valgt at gå en lidt utraditionel vej i forsøget herpå.

Arbejdsgiver overvejer således på nuværende tidspunkt at inddrage sine medarbejdere i kampen mod klimaændringerne ved at tilbyde medarbejderne i Danmark andel i den grønne strøm, som selskabet har brugsret til.

I den forbindelse vil der blive oprettet et "community" i virksomheden, hvor medarbejderne i en 2-årig periode skal lære at blive CO2 neutrale i deres private sfære. Det omhandlede "community" vil være en web-baseret "hjemmeside" på arbejdsgivers intranet, hvor alene medarbejdere, der har valgt at tilmelde sig ordningen, har adgang.

Ved at deltage i "communitet" forpligtiger medarbejderne sig til at aftage grøn strøm fra Energiselskabet, og herved blive mere miljøvenlige. Samtidig vil medarbejderne få mulighed for at indkøbe miljøvenlige produkter så som sparepærer mv. gennem "communitet" og gennem "the powoer of many" ønsker arbejdsgiver hermed at ændre adfærden hos sine medarbejdere, således at medarbejderne også privat påtager sig ansvaret for at forhindre den globale opvarmning. Medarbejderne vil hele tiden blive opfordret til at være med til at nedsætte forbruget og spare på energien i den private sfære.

Efter den 2-årige periode er det således arbejdsgivers mål, at medarbejderne dels har opnået en vedvarende adfærdsændring overfor energibesparelse og dels har nedsat deres CO2 forbrug, har sparet på de private udgifter til el, vand og varme, og dermed har lært fordelene ved at påtage sig et ansvar over for klimaændringerne.

I den 2-årige periode, hvor medarbejderne påtager sig at aftage grøn strøm fra energiselskabet, vil arbejdsgiver betale differencen mellem prisen på sort strøm og prisen på grøn strøm. Efter den 2-årige periode overgår den fulde betaling af den grønne strøm til medarbejderne, og målet er at få så mange af medarbejderne til fortsat at vælge grøn strøm efter udløbet af den 2-årige periode, og samtidig få

medarbejdernes forbrug så langt ned, at udgiften til grøn strøm reelt ikke overstiger den tidligere afholdte udgift til sort strøm.

Tilmeldingen til ordningen vil som anført ovenfor ske via tilmelding til et nyoprettet "community" hos arbejdsgiveren. Medarbejderne tilmelder sig for 1 år af gangen og kan dermed udtræde af ordningen allerede efter 1 år, såfremt dette ønskes. Ud af de mange medarbejdere, der er ansat hos arbejdsgiveren i Danmark, forventes det, at ca. halvdelen vil tilmelde sig ordningen det første år og lidt flere det andet år.

Samtidig forventes det, at arbejdsgivers betaling af differencen mellem prisen på sort strøm og prisen på grøn strøm vil formindskes betydeligt efter det første år som følge af, at medarbejderne har lært at spare på energien mv., og dermed har et samlet lavere forbrug.

Arbejdsgiver ønsker ikke at etablere ordningen, såfremt ordningen får skattemæssige konsekvenser for medarbejderne, da det er arbejdsgivers opfattelse, at medarbejderne ikke vil tilmelde sig ordningen, såfremt dette er resultatet.

Det er således rådgiver og arbejdsgivers opfattelse, at der reelt ikke tilflyder medarbejderne et gode, ved at arbejdsgiver betaler differencen mellem prisen på sort strøm og prisen på grøn strøm. Medarbejderen får således ikke deres forbrug af strøm betalt, men alene den meromkostning, der er ved at vælge miljømæssigt og klimamæssigt korrekt.

Som følge af, at medarbejderne ikke opnår nogen gevinst ved, at arbejdsgiver betaler differencen mellem prisen på sort strøm og prisen på grøn strøm, er det repræsentantens og arbejdsgivers opfattelse, at medarbejderne ikke er skattepligtige af den betalte difference.

Spørgers eventuelle opfattelse ifølge anmodning og bemærkninger til sagsfremstilling

Spørger mener, at spørgsmål 1 besvares benægtende.

I henhold til statskattelovens § 4 skal der ske beskatning af den samlede skattepligtige indkomst, uanset fremtrædelsesform.

Skattepligten omfatter dermed også tillæg til lønindkomst, det vil sige naturaliegoder. Værdiansættelsen af naturaliegoder afhænger som udgangspunkt af, om det pågældende gode har karakter af sparet privatforbrug eller har karakter af overdragelse til eje eller til lån. Er der tale om sparet privatforbrug, foretages værdien til den forbrugsbesparelse, som den pågældende medarbejder har opnået.

Ligningslovens § 16 præciserer ovennævnte for så vidt angår personalegoder, og fastsætter beskatningen af økonomiske fordele, der har en anden form end penge. Også i henhold til ligningslovens § 16, vil et sparet privatforbrug blive værdiansat til den forbrugsbesparelse, som den pågældende medarbejder har opnået.

Ovennævnte medfører som udgangspunkt, at medarbejderne skal beskattes af det sparede privatforbrug, som de eventuelt opnår, ved at arbejdsgiver betaler differencen mellem prisen på sort strøm og prisen på grøn strøm.

Det er repræsentantens klare opfattelse, at medarbejderne ikke opnår et sparet privatforbrug, såfremt medarbejderne tilmelder sig ordningen. Medarbejderen vil således fortsat skulle betale for den mængde strøm, der anvendes i hjemmet og i den forbindelse betale almindelig fuld pris herfor. Der tilflyder dermed ikke noget skattepligtigt gode fra arbejdsgiver til medarbejderne.

Arbejdsgiver forsøg på at ændre medarbejdernes adfærd overfor energibesparelse og en nedsættelse af medarbejdernes CO2 forbrug, må derfor anses for et led i de bestræbelser arbejdsgiver gør sig for at tage et ansvar for klimaet.

Det er samtidig repræsentantens opfattelse, at medarbejderne som følge af ordningen vil mindske energiforbruget væsentligt, hvorfor prisen på grøn strøm efterhånden vil blive tilsvarende den tidligere betalte sorte strøm, herunder at energibesparelsen sandsynligvis ikke vil finde sted, såfremt medarbejderne ikke tilmelder sig ordningen.

Som følge heraf er det repræsentantens opfattelse, at medarbejderne ikke opnår et sparet hjemmeforbrug, såfremt de tilmelder sig ordningen, og derved bliver mere opmærksomme på deres energiforbrug og dermed også sænker dette.

Spørgsmålet bør derfor besvares benægtende.

Spørger har i forbindelse med høringen fastholdt ovenstående synspunkter. Dette begrundes med, at medarbejderne ikke er skattepligtige af prisforskellen mellem sort og grøn strøm, idet disse reelt ikke opnår et sparet privatforbrug ved at tilmelde sig ordningen. Medarbejderne skal fortsat betale den pris som de hele tiden har betalt for strøm, hvorfor der ikke tilflyder medarbejderne et skattepligtigt gode.

SKATs indstilling og begrundelse

Lovgrundlag

Efter statskattelovens § 4 betragtes som skattepligtig indkomst den skattepligtiges samlede årsindtægt, uanset om indtægten hidrører her fra landet eller fra udlandet og som udgangspunkt uanset fremtrædelsesformen, hvis der ikke i lovgivningen i øvrigt er gjort positive undtagelser herfra.

Skattepligten omfatter således også tillæg til arbejdsindkomst i form af naturalier, såkaldte personalegoder.

I ligningslovens § 16 præciseres indkomstopgørelsen efter statskattelovens §§ 4-6 for så vidt angår såkaldte personalegoder, dvs. de særlige bestemmelser for økonomiske fordele (goder), der ydes som led i arbejdsaftaler, når fordelene har en anden form end penge. Sådanne økonomiske fordele sidestilles efter bestemmelsen med arbejdsvederlag, og værdien af fordelene medregnes ved opgørelsen af den ansattes skattepligtige indkomst.

Ligningslovens § 16 omtaler vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder. Sparet privatforbrug er forbrug i privatsfæren, fx forbrug af kost, el, telefon, transport og lign., i modsætning til forbrug i erhvervsfæren.

Når et personalegode stilles til rådighed for en ansat, er det skattepligtigt uanset i hvilket omfang den ansatte benytter godet. Det er altså selve rådigheden over godet, der beskattes.

Bliver personalegodet overdraget til den ansattes ejendom, skal godet beskattes med et beløb, der svarer til, hvad godet på overdragelsestidspunktet kan købes for på det fri marked.

Bliver personalegodet overdraget til låns, skal den ansatte beskattes af et beløb svarende til, hvad godet kan lejes for i rådighedsperioden på det fri marked. Der kan fx være tale om bolig eller løsøre.

Efter ligningslovens § 16 skal personalegoder som udgangspunkt værdiansættes til markedsværdien, men der er i bestemmelsen gjort en række undtagelser herfra, nemlig rådighed over bil, sommerbolig og lystbåde til privat brug, samt køb af virksomhedens produkter.

Ligningslovens § 16 indeholder således ingen skematisk værdiansættelse af et sådant personalegode som i nærværende sag, hvorfor personalegodet skal værdiansættes til markedsprisen på overdragelsestidspunktet.

Personalegoder, som arbejdsgiveren i overvejende grad har stillet til rådighed af hensyn til den ansattes arbejde, beskattes kun, hvis den samlede værdi af disse goder overstiger et grundbeløb på 3.000 kr. årligt jf. LL § 16, stk. 3, Beløbet reguleres efter PSL § 20, således at det udgør 5.500 kr. i 2009.

Hvis personalegodernes samlede værdi overstiger grundbeløbet, skal hele den samlede værdi beskattes og altså ikke kun det overskydende beløb, idet der ikke er tale om en bundgrænse. Der skal således betales skat af alle de personalegoder, der er omfattet af grundbeløbet, hvis de sammenlagt har en værdi, der overstiger bagatelgrænsen.

Praksis

I SKM2003.32.LSR fandt Landsskatteretten, at en distributionsmedarbejder ved et bryggeri måtte anses skattepligtig af fri leverance af øl og læskedrikke. Forholdet var ikke omfattet af bagatelgrænsen i ligningslovens § 16, stk. 3, 3. pkt.

Tilsvarende i SKM2008.1002.SR, hvor Skatterådet fandt, at ansatte, der melder sig ind i de nærmere angivne fritids- og medarbejderklubber, bliver skattepligtige af de af arbejdsgiveren ydede klubtilskud, jf. LL § 16, stk. 1. Skatterådet fandt ikke, at der var tale om skattefrie tilskud af forholdsvis begrænset omfang i lighed med tilskud til kaffe-, kantine-, kunstordninger og tilsvarende ordninger, der kun er til rådighed på arbejdspladsen. Endvidere fandt Skatterådet, at bagatelgrænsen i LL § 16, stk. 3 ikke fandt anvendelse grundet klubbernes private karakter.

Konkret

I nærværende sag er der tale om, at medarbejderne får stillet en anden type strøm (grøn strøm) til rådighed end den type strøm medarbejderne selv har købt og betalt for (sort strøm). Den nye type strøm, grønne strøm er dyrere end den sorte strøm som medarbejderne normalt selv køber. Differencen mellem prisen på den grønne strøm og prisen på den sorte strøm vil derfor blive betalt af arbejdsgiver, der også stiller den grønne strøm til rådighed. Da der således foreligger en ydelse fra arbejdsgiver til medarbejder, vil denne ydelse være et skattepligtigt personalegode, der skal beskattes efter ligningslovens § 16.

Medarbejderne vil således være skattepligtige af det gode, det er, at få betalt en del af deres faktiske private udgifter til energi. SKAT er således af den opfattelse, at medarbejderne får stillet et gode - den grønne strøm - til rådighed af arbejdsgiver. Egenbetalingen udgør prisen for tilsvarende mængde sorts strøm. Da den grønne strøm er dyrere end sort strøm opnår medarbejderne således et sparet privatforbrug. Beskatningen vil derfor være præcis det beløb, der udgør prisforskellen mellem sort og grøn strøm og det beløb som arbejdsgiver godtgør den enkelte medarbejder, jf. ligningslovens § 16, stk. 3.

Det omhandlede personalegode vil ikke være omfattet af bagatelgrænsen i ligningslovens § 16, stk. 3, da det ikke i overvejende grad er stillet til rådighed af hensyn til den ansattes arbejde, men derimod udelukkende af private årsager.

SKAT indstiller derfor, at spørgsmålet besvares med et ja.

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder SKATs indstilling og begrundelse.

Svaret er bindende for skattemyndighederne i følgende periode

I 5 år, der regnes fra modtagelsen af svaret jf. SFL § 25, stk. 1.